

Sygn. akt V CSK 304/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa K. M.

przeciwko S. A. i J. D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 marca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 stycznia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego J. D. kwotę 3616
(trzy tysiące sześćset szesnaście) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności i w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga Kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania potrzebą eliminacji rozbieżności orzecznictwa Sądu Okręgowego w C. oraz Sądu Apelacyjnego w [...] z orzecznictwem Sądu Najwyższego i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...], a także oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej ze względu na niezrealizowanie funkcji rozpoznawczej i kontrolnej postępowania odwoławczego w sprawie.

Wniosek ten nie zasługuje na uwzględnienie. Nie został on dostatecznie skonkretyzowany ani w zakresie dotyczącym istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, ani w zakresie dotyczącym wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Jeżeli podstawą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest potrzeba wykładni, niezbędne jest wskazanie przepisów wymagających wykładni z określeniem wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie, które mają być w jej wyniku usunięte (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2013 r., II UK 235/13). Skarga powoda zaś nie spełnia tych wymagań.

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dopuszczającym przyjęcie skargi kasacyjnej ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi natomiast o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia określonym przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*,

bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11), a wniosek skarżącego nie wykazuje takiego uchybienia.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013. 461).

[aw]

jw